

[Arbejdsministeren]

man have lønforhøjelsen fra? Og i 1981, da den socialdemokratiske regering skulle tage stilling, gav man altså lønforhøjelsen virkning fra 4. maj, dvs. de pågældende fik ingen lønforhøjelse for perioden 1. april–21. april, hvor de ikke var i konflikt. De fik heller ingen lønforhøjelse for perioden 22. april–3. maj, hvor de var i konflikt. Der var altså ikke tilbagevirkende kraft i 1981.

Så tror jeg, at hr. Kaj Poulsen – jeg forstod også forleden dag, at han ikke var ordfører i lægesagen – glemte at referere til lægeindgrebet i foråret i år, hvor lovforslagene blev fremsat den 6. maj, og hvor Socialdemokratiet stemte for lovforslaget. Der stod bl.a. i § 11 i det lovforslag:

»Fornyelsen af overenskomsten, jfr. § 1, har virkning fra ikrafttrædelsen.«

Denne formulering er i sit indhold identisk med formuleringen af det § 12, stk. 2, som Socialdemokratiet nu vil have ud. Der stod i bemærkningerne til § 11:

»Det er i overensstemmelse med praksis, at overenskomstfornyelser på områder, hvor der er iværksat lovlige arbejdsstandsninger (frigørelseskonflikt), først får virkning fra det tidspunkt, hvor arbejdsstandsningerne ophører.«

Denne formulering vedrørende § 11 i det lovforslag, Socialdemokratiet stemte for i maj i år, er fuldkommen, ord til andet, identisk med formuleringen i bemærkningerne til dette lovforslags § 12, stk. 2, som Socialdemokratiet nu vil have ud.

Socialdemokratiet har uden overhovedet at rejse en debat om praksis i maj måned i år stemt for et lovforslag med akkurat den samme formulering og ikke taget anstand på bemærkninger, som er fuldkommen identiske med de bemærkninger, der fremgår af nærværende lovforslag. Det er mærkeligt, at Socialdemokratiet uden overhovedet at rejse problemet med ét ord stemte for i maj, men altså mener, at det er så forkert i august.

Men man kan så spørge, om vi ikke i stedet for praksis skulle diskutere, hvad der er rimeligt. Fru Connie Hedegaard havde nogle gode bemærkninger om, hvad der er rimeligt, og dem kan jeg tilslutte mig. Jeg synes, det ville have været mere ærligt, om Socialdemokraterne havde sagt, at de syntes, at PROSA-folkene har fortjent denne gave, og derfor vil de give dem den, men jeg vil godt advare Socialdemokratiet mod at sige det.

Hvis man tænker på rimelighed, var det så rimeligt, at Socialdemokraterne ikke vil give lægerne det med tilbagevirkende kraft, mens de vil give PROSA-folkene det med tilbagevirkende kraft?

Og hvis man skal have en vurdering af rimelighed, så synes jeg også, at man skulle tage telefonen her mellem anden og tredje behandling og ringe til formanden for Funktionærforbundet, Hans Jørgen Jensen, der i øvrigt i 1981 stemte for lovforslaget om, at det ikke skulle være med tilbagevirkende kraft. Han har været konsekvent lige siden 1981, for i søndags skrev han under på et protokollat, hvor Dansk Funktionærforbund på vegne af vagt- og sikkerhedsfunktionærerne siger og skriver under på i protokollatet – jeg citerer fra § 3:

»Nye lønninger m.v. træder først i kraft fra datoen for arbejdets genoptagelse.«

Mon ikke det er udtryk for det, vi måske ikke tilstrækkelig klart, men alligevel i overensstemmelse med den næsten almindelige praksis har skrevet i bemærkningerne? Mon ikke det er grunden til, at hr. Hans Jørgen Jensen har skrevet under på det? Mon ikke det er grunden til, at Nærings- & Nydelsesmiddelarbejderforbundet i 1981 indgik en aftale om det?

Synes Socialdemokratiet virkelig, det er rimeligt, at vagt- og sikkerhedsfunktionærerne ikke får en lønforhøjelse med tilbagevirkende kraft? Lægerne, hvor Socialdemokraterne stemte for lovindgrebet, får det heller ikke med tilbagevirkende kraft, men PROSA skal altså have det med tilbagevirkende kraft.

Er det den ligestilling af de forskellige grupper i fagbevægelsen, Socialdemokratiet ønsker? Ønsker Socialdemokratiet, at PROSA skal have denne positive særbehandling i forhold til Dansk Funktionærforbund, i forhold til nærings- og nydelsesmiddelarbejderne? Jeg sætter spørgsmålstejn ved det, og jeg glæder mig til at høre svaret.

Nej, det, der er sket her, er vel noget, som SF og VS kan sige Socialdemokratiet tak for. Det er et udtryk for den bevægelse, Socialdemokratiet er i gang med i retning af at ville føre arbejdsmarkedspolitik på de præmisser, som plejer at være SFs og VS'. Jeg sagde under førstebehandlingen noget i retning af: hvorfor har hr. Kaj Poulsen lagt sin stemmeføring om? Det er vel ikke, fordi hr. Kaj Poulsen ønsker at skjule, at på det arbejds-